

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010101
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6221010101.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Petra Kvieta na verejnom zasadnutí dňa 11. mája 2022, v trestnej veci obžalovaného S. L., za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 22.11.2021, sp. zn. 10T/31/2021, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

II. Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný S. L., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom F. K. XXX,

je v i n n ý ,

že dňa XX.XX.XXXX okolo XX.XX hod. v obci F. K. vo vonkajších priestoroch pri miestnom pohostinstve s názvom „K. X.“, po predchádzajúcej slovnej výmene názorov s M. H., ktorá je matkou H. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. K. XX, ktorý spolu s bratom X. H. na neho zaútočili ako prví, tohto následne fyzicky napadol tak, že ho jedenkrát udrel zovretou päsťou do oblasti tváre, čím H. H. spôsobil dvojité zlomeninu sánky, a to vľavo v oblasti vzostupného ramena sánky s prechodom na kĺbový výbežok a vpravo v oblasti tela sánky tesne vedľa kovovej dlahy, ktorú mal operovanú v minulosti s dobou liečby a PN od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil takým činom ťažkú ujmu na zdraví
- dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák.
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. i) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody
i e n e č n e o d k l a d á .

p o d m

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. o d k a z u j e poškodeného H. H., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom F. K. XX a poškodenú spoločnosť O. zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom G., D. XX, F.: XX XXX XXX, s ich nárokom na náhradu škody na civilný proces.

III. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 22.11.2021, sp. zn. 10T/31/2021 bol obžalovaný S. L. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa XX.XX.XXXX okolo XX.XX h v obci F. K. v okrese I. H. vo vonkajších priestoroch pri miestnom pohostinstve s názvom „K. X.“, po predchádzajúcej slovnej výmene názorov s M. H., ktorá je matkou H. H., bezdôvodne fyzicky napadol H. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. K. XX a to tak, že ho 1x udrel zovretou päsťou do oblasti tváre, čím podľa znaleckého posudku č. XXX/XXXX znalca z odboru Zdravotníctva a farmácie, odvetvie traumatológie S.. V. V., H. H. utrpel dvojitú zlomeninu v oblasti vzostupného ramena sánky s prechodom na kĺbový výbežok sánky - vpravo o zlomeninu sánky tela sánky tesne vedľa kovovej dlahy, ktorú mal operovanú v minulosti, inú zlomeninu sánky vpravo, s dobou liečby a PN od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX.

Za to obžalovanému uložil podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 39 ods. 1,3 písm. e), § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. mu výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu 3 roky s probačným dohľadom. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného H. H., nar. XX.X.XXXX, bytom F. K. XX a O., zdravotnú poisťovňu, a.s., F.: XXXXXXXX so sídlom U. 5, J., s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilné konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 24.11.2021, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 25.01.2022. Uviedol, že kategoricky popiera, že by sa dopustil svojím konaním zločinu ublíženia na zdraví ako i prečinu výtržníctva. Bolo vypočutých množstvo svedkov, ktorí sa v čase incidentu nachádzali na mieste, kde sa tento mal odohrať. Svedok H. vypovedal, že jeho napadol samotný poškodený so svojou matkou a bratom X. H.. On mal pravú ruku obviazanú, svedok nevidel, že by on udrel poškodeného. J., X. H. sa rozbehol a chcel kopnúť jeho do hrude. Y. svedkovia E. G., Z. L., I. A., ako i O. H. potvrdili, že incident vyprovokoval poškodený, ktorý potom i so svojím bratom a matkou jeho napadli a on sa len bránil. J. tomu, že poškodený H. H. ako i jeho matka tak v prípravnom konaní, ako na hlavnom pojednávaní vypovedali, že svedok X. H. jeho nenapadol, ukázalo sa toto ich tvrdenie ako nepravdivé, nakoľko samotný svedok X. H. tak v prípravnom konaní, ako i na hlavnom pojednávaní vypovedal, že napadol jeho, a to tým spôsobom, že sa rozbehol, vyskočil a nohou kopol jeho do hrude. N. M. H. - matka poškodeného naopak nehovorila pravdu vo svojej svedeckej výpovedi, nakoľko jednak poprela, že by svedok X. H. jeho napadol, uviedla, že naopak on napadol X. H., taktiež uviedla, že on udrel poškodeného H. H. dvakrát, napriek tomu, že samotný poškodený povedal, že to bolo len raz. N. H. na hlavnom pojednávaní tvrdila taktiež, že svedok Z. H. ju navštívil s tým, že ak odvolá svoju výpoveď, tak jej dobre zaplatí a tiež vraj počula od obyvateľov F. K., že on ponúka za svedeckú výpoveď sumu 10,- Eur. N. Z. H. vo svojej svedeckej výpovedi na hlavnom pojednávaní poprel, že by sa niekedy bavil o takomto niečom, pričom na záver uviedol, že poškodený H. je veľmi problematická osoba, pod vplyvom alkoholu je agresívny a v obci nemá dobrú povesť.

Pokiaľ ide o zranenie poškodeného H., bolo preukázané, že už v minulosti mal sánku zlomenú a operovanú a znalec S.. V. vylúčil taký rozsah zranení, ako to uvádzal vo svojej výpovedi poškodený. Znalec sa priklonil k názoru, že zranenie mohlo vzniknúť jednak úderom päsťou, ale i úderom lakťa,

resp. úderom kolena. Tu sa ale vynára otázka, či zranenie poškodenému nespôsobil nechtiac svedok X. H., a to tým spôsobom, ako to i sám vo svojej výpovedi uvádzal, t.j., že sa rozbehol, vyskočil do vzduchu a snažil sa kopnúť do jeho hrude, a to v situácii, že tento stál oproti poškodenému H. H. a svedok X. H. dopadol medzi nich dvoch. Podstatné ale je, že podľa výpovede svedkov, ako i jeho, bol on provokovaný a napadnutý zo strany poškodeného H. a jeho rodiny. K. správne posúdenie nutnej obrany je nevyhnutné vždy hľadať akceptovateľný prienik medzi primeranou obranou a útokom so zameraním sa na spôsob útoku (kritériom posúdenia nie sú použité prostriedky na obranu, ale spôsob ich použitia), miesto útoku (menej zaľudnené miesto útoku alebo sa na mieste útoku nachádzajú ľudia naklonení útočníkovi, tým je útok nebezpečnejší a obrana môže byť razantnejšia), čas útoku (na napadnutom, ktorý je ohrozovaný v nočnej dobe nebezpečnými osobami na živote a majetku nemožno žiadať takú mieru opatrnosti a obozretnosti ako na osobe konajúcej za stavu menej nebezpečného - judikát sp.zn. Zm I 62/1939 (Rt 6327/1939), okolnosti vzťahujúce sa na osobu útočníka (zdravotný stav útočníka, ovláda bojové umenia a pozná ho, je v dobrej kondícii na rozdiel od obrancu) a v neposlednom rade aj na okolnosti vzťahujúce sa na osobu obrancu (obrana môže byť razantnejšia, ak sú obrancove psychické, či fyzické vlastnosti v nevýhode proti útočníkovi, napr. momentálna choroba, strach atď.). V ďalšej časti charakterizuje pojem nutná obrana a uviedol, že on si zvolil nutnú obranu, pričom v zmysle platnej judikatúry NS SR, ak sa napadnutý aj najskôr rozhodne pred útočníkom ujsť a až potom pristúpi k aktívnejšej obrane, nebude to mať vplyv na hodnotenie jeho správania pri posudzovaní splnenia alebo prekročenia podmienok nutnej obrany.

Záverom navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por., pretože súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona a keďže bolo možné vo veci na základe vykonaného dokazovania rozhodnúť, navrhol, aby odvolací súd sám za splnenia podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodí, pretože skutok nie je trestným činom vzhľadom na to, že on konal v nutnej obrane.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj okresný prokurátor priamo na hlavnom pojednávaní, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 04.01.2022, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Uviedol, že má za to, že prvostupňový súd správne rozhodol, keď uznal vinným obžalovaného S. L. za skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, avšak s uloženým trestom nesúhlasí, nakoľko uložený trest považuje za neprimerane nízky. Okresný súd Veľký Krtíš pri ukladaní trestu využil ust. § 39 Tr. zák. a mimoriadne znížil trest obžalovanému. Svoj výrok o mimoriadnom znížení trestu predovšetkým odôvodnil tým, že obžalovaný z miesta pobytu je hodnotený kladne, dopustil sa jedného priestupku na úseku dopravy. Obžalovaný má však 6 záznamov v registri trestov, u ktorých v piatich platí fikcia neodsúdenia, v jednom prípade má obžalovaný nezahladené odsúdenie, avšak vzhľadom na časový odstup a skutočnosť, že v prípade, že by odsúdený bol požiadal o jeho zahľadanie, bolo by pravdepodobne došlo k jeho zahľadaniu, preto mu súd priznal jednu poľahčujúcu okolnosť, t.j., že viedol riadny život. U obžalovaného okresný súd vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť, a to, že spáchal viac trestných činov. Okresný súd obžalovanému ukladal úhrnný trest pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, teda mohol uložiť trest v rozmedzí 4 - 10 rokov. Trest v uvedenej sadzbe však súd považoval za neprimerane prísny. Ďalej súd poukázal na to, že bol to práve poškodený so svojou matkou, ktorí vyvolali konflikt medzi obvineným a poškodeným. Ďalej súd poukázal na to, že síce obžalovaný použil neprimerané prostriedky na svoju obranu, ale podľa názoru súdu na nápravu obžalovaného postačí aj uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby s podmieneným odkladom a probačným dohľadom s tým, že súd uloženie takéhoto trestu považoval za spravodlivý a dostatočný.

S takýmto právnym názorom okresného súdu ohľadne výroku o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému, výkon ktorého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, ktorý je vyjadrený v odôvodnení napadnutého rozsudku, nesúhlasí. Zmyslom ust. § 39 Tr. zák. je individualizovať trest, teda umožniť súdu riešiť situácie, keď trest odňatia slobody ukladaný v rámci trestnej sadzby, by nezodpovedal konkrétnym okolnostiam prípadu. Pri využití § 39 Tr. zák., o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody musí súd dôsledne posúdiť okolnosti samotného prípadu alebo pomery páchatel'a. Okolnosťami prípadu sú z hľadiska použitia ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie stupňa nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť a možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno tiež odôvodniť i okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita naplnenia výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov a odôvodňujú

zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Medzi takéto skutočnosti možno zaradiť napr. spáchanie trestného činu pod tlakom závislosti alebo podriadenosti, spáchanie trestného činu pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, spáchanie trestného činu pod vplyvom ťaživých osobných alebo rodinných pomerov, ktoré si páchatel nezavinil sám a podobne.

Pokiaľ ide o pomery páchatel'a, ktoré by boli tak pozoruhodné, že by boli dôvodom na aplikáciu ust. § 39 ods. 1 Tr. zák., za tie treba považovať predovšetkým rodinné a osobnostné pomery, ktoré sú v stave u každého páchatel'a pri uložení trestu vyvolať osobitne citeľný dopad. Musí ísť o pomery, ktoré existujú v čase ukladania trestu. Za tieto pomery páchatel'a treba považovať predovšetkým narušený zdravotný stav, starostlivosť o početnú rodinu a skutočnú odkázanosť viacerých osôb na príjem zo zárobkovej činnosti páchatel'a. Z vykonaného dokazovania v súdnom konaní vôbec nevyplynulo, že by okresný súd takéto pomery u obžalovaného skúmal, resp. zisťoval a má za to, že súdu neboli známe pomery obžalovaného a i napriek tomu súd použil u obžalovaného ust. § 39 Tr. zák.

Na základe uvedeného preto zastáva názor, že okresný súd neopodstatnene použil ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák., keďže neprihliadol na okolnosti prípadu, nakoľko obžalovaný sa dopustil zločinu voči poškodenému, ktorému ublížil na zdraví, pričom zdravie a život ľudí je to najcennejšie v živote človeka. Uviedol, že obžalovaný sa ani nedoznal, ani neoľutoval svoje konanie, počas celého trestného konania spáchanie trestnej činnosti popieral. Neobstojí ani argumentácia okresného súdu, že v prípade, že by bol obžalovanému uložený trest v zákonnej trestnej sadzbe, bol by takýto trest pre obžalovaného neprimerane prísny. Obžalovaný si mal byť vedomý toho, že pokiaľ ublíži na zdraví inej osoby, musí niesť za to zodpovednosť, nejedná sa o nedbanlivostný trestný čin, ale o úmyselný. Ďalej poukázal na to, že Trestný zákon v ust. § 39 ods. 1 viaže postup podľa tohto zákonného ustanovenia na výnimočné a mimoriadne okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a a pôjde len o ojedinelý a nie pravidelný postup súdu. Takýto postup preto nemôžu odôvodniť len bežne sa vyskytujúce skutočnosti. Poukázal na to, že použitie § 39 ods. 1 Tr. zák. nie je bežné, ale je možné len v individuálnom prípade existencie okolností, odôvodňujúcich mimoriadne zníženie trestu, pričom poukázal na záver Ústavného súdu SR, vyplývajúci z nálezu Ústavného súdu SR z 28.11.2012, sp.zn. PL.ÚS 106/2011, ktorý v otázke ukladania trestov považoval za potrebné pripomenúť, že v praxi sa oveľa častejšie vyskytujú bežné (nemimoriadne) okolnosti než mimoriadne okolnosti. V prípade obžalovaného neexistujú a z napadnutého rozsudku ani nevyplývajú žiadne mimoriadne okolnosti, ani mimoriadne pomery obžalovaného, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. spočívajúce v mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody. Má za to, že u obžalovaného išlo o bežné okolnosti.

Z vyššie označených skutočností, keďže prvostupňový súd obžalovanému uložil neprimerane nízky trest, ktorý nevystihuje stupeň jeho konania, nakoľko z dôvodov individuálnej a generálnej prevencie, ako aj vzhľadom k osobe obžalovaného, keďže sa jedná u obžalovaného o osobu, ktorá sa už aj v minulosti viackrát dostala do rozporu so zákonom a aj keď má tresty zahladené, to ešte neznamená, že v minulosti nebol súdne trestaný, preto mal obžalovanému byť uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Takýto trest by bol v súlade so zákonom a bol by tiež dostatočnou hrozbou u obžalovaného, aby sa v budúcnosti už žiadneho protiprávneho konania nedopustil a taktiež, aby odrádzal aj prípadných potencionálnych páchatel'ov.

Záverom navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu čo do výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí sa prokurátor krajskej prokuratúry v plnom rozsahu pridŕžoval písomných dôvodov odvolania. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste a obžalovanému uložiť úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, a to bez použitia § 39 Tr. zák. Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Naproti tomu obhajca obžalovaného v plnom rozsahu zotrval na podanom odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených. Zdôraznil, že vo veci bolo vypočutých množstvo svedkov, ktorí potvrdili, že obžalovaný bol napadnutý poškodeným a príslušníkmi jeho rodiny. Obžalovaný mal v tom čase poranenú ruku po úraze, pričom konal v nutnej obrane. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil, vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne, aby odvolací

súd oslobodil obžalovaného podľa § 285 písm. b) Tr. por. Odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný sa stotožnil s vyjadrením svojho obhajcu. Uviedol, že sa len bránil, poškodený sa domáhal plnenia náhrady škody, čo nie je ojedinelý prípad, už sa tak stalo v ich obci v troch prípadoch.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora zistil, že tieto boli podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému boli prípustné. Po doplnení dokazovania následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o vine, o treste a o náhrade škody. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané by prihliadal len vtedy, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne, naproti tomu odvolanie okresného prokurátora bolo podané nedôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil v napadnutom rozsudku chyby vo výrokoch pre neúplnosť jeho skutkových zistení, ako aj preto, že sa prvostupňový súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, taktiež pre pochybnosti o správnosti skutkových zistení a zároveň aj porušenie ustanovení Trestného zákona. Z týchto dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, a po doplnení dokazovania podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám rozsudkom, v ktorom v určitej časti upravil skutkové zistenia v prospech obžalovaného a zároveň v jeho prospech zmenil aj právnu kvalifikáciu skutku, v dôsledku čoho mu uložil miernejší trest.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, na rozdiel od okresného súdu mal za to, že obžalovaný nenapadol poškodeného bezdôvodne, nakoľko práve poškodený H. H. spoločne s jeho bratom X. H. zaútočili na obžalovaného ako prví.

Na rozdiel od obžaloby, ako aj napadnutého rozsudku, mal krajský súd za to, že obžalovaný sa skutkom, ktorého spáchanie mu bolo preukázané, okrem prečinu výtržníctva podľa § 364 písm. a) Tr. zák., dopustil prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., nakoľko inému úmyselne ublížil na zdraví a takým činom spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a nie zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., na spáchanie ktorého sa vyžadovalo, aby inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Takejto zmene právnej kvalifikácie nasvedčuje najmä skutočnosť, že obžalovaný spôsobil poškodenému zistené zranenia, ktoré síce možno kvalifikovať ako ťažkú ujmu na zdraví - poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas ust. § 123 ods. 3 písm. i), ods. 4 Tr. zák., ale túto poškodenému nespôsobil úmyselne, ale len z nedbanlivosti podľa ust. § 16 písm. a) Tr. zák. prihliadajúc aj na ust. § 18 písm. a) Tr. zák. Obžalovaný poškodeného síce udrel do oblasti tváre silno rukou zovretou v päšť, avšak iba jedenkrát, teda útok neopakoval, nepoužil pri ňom žiadnu vec, ktorá by urobila útok proti telu dôraznejším (hoci by to malo vplyv na právnu kvalifikáciu), pričom obaja pri napadnutí stáli, čiže obžalovaný nebol vo výhodnejšej polohe, navyše poškodeného udrel rukou, na ktorej mu bol cca mesiac predtým vykonaný operačný zákrok, a to v čase, keď sám odvracal útok poškodeného a jeho brata voči svojej osobe.

Okrem týchto skutočností sa však stotožnil s vyhodnotením vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa, a z tohto dôvodu v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na str. 5. Odvolacie námietky obžalovaného nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k jeho oslobodeniu spod obžaloby. Čiastočne je však akceptovateľná jeho obhajoba v tom smere, že hoci neboli naplnené všetky zákonné podmienky nutnej obrany podľa § 25 ods. 1 Tr. zák., mohli byť okolnosti, za ktorých zaútočil na poškodeného, posúdené ako stav, keď odvracal trvajúci útok. Na druhej strane jeho obrana bola zjavne neprimeraná útoku, najmä pokiaľ ide o spôsob a intenzitu, ktorým bol napadnutý oproti spôsobu a intenzite útoku, ktorý použil na svoju obranu, prihliadajúc aj na osoby útočníkov, t.j. poškodeného a jeho brata, ktorí od neho neboli fyzicky zdatnejší. Túto okolnosť však zohľadnil krajský súd ako poľahčujúcu okolnosť pri ukladaní trestu. Veľmi dôležitým boli závery znaleckého posudku z odvetvia chirurgie a traumatológie, ako aj lekárske správy, ktoré korešpondovali nielen s výpoveďou svedka poškodeného, ale aj ďalších prítomných svedkov, rodinných príslušníkov poškodeného, a to pokiaľ ide o mechanizmus vzniku, charakter a lokalizáciu zranení, ktoré poškodený utrpel.

Vzhľadom k tomu dospel súd druhého stupňa k záveru, že vykonané dôkazy vo svojom súhrne vyvracajú obhajobu obžalovaného, že sa skutku vôbec nedopustil, a zároveň dostatočne preukazujú, že tento spáchal skutok tak, ako bol ustálený odvolacím súdom.

Keďže krajský súd zrušil výrok o vine, obligatórne zrušil aj výroky o treste a o náhrade škody, t.j. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Nakoľko došlo k predtým uvedenej zmene právnej kvalifikácie skutku v prospech obžalovaného, logicky to viedlo aj k uloženiu miernejšieho úhrnného trestu odňatia slobody oproti trestu uloženému v napadnutom rozsudku. Nakoľko bol obžalovanému odvolacím súdom uložený trest bez použitia zmierňovacieho ustanovenia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, argumentácia okresného prokurátora v podanom odvolaní už nebola v tomto smere aktuálna a akceptovateľná, vychádzajúc aj zo zmeny trestnej sadzby, keď pri pôvodnej právnej kvalifikácii skutku bolo možné obžalovanému ukladať za prísnejší zo súdených trestných činov trest odňatia slobody na 4 až 10 rokov, avšak po zmene právnej kvalifikácie bolo možné obžalovanému uložiť za prísnejší zo súdených prečinov trest odňatia slobody na 2 roky až 5 rokov, teda išlo o trestnú sadzbu o polovicu priaznivejšiu pre obžalovaného.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému, odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne zistil u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. h) Tr. zák., avšak pochybil, keď obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. j) Tr. zák., t.j., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, keďže tento bol doposiaľ súdom 6-krát trestaný pre rôznu úmyselnú trestnú činnosť, v jednom prípade dokonca aj za zločin, hoci sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol. Obžalovanému však prináležala poľahčujúca okolnosť podľa ust. § 36 písm. i) Tr. zák., t.j. že spáchal trestný čin, keď odvracal útok a konal bez toho, že by boli celkom splnené podmienky nutnej obrany. Nakoľko boli poľahčujúce a priťažujúce okolnosti v pomere 1 : 1, nedošlo k zmene hraníc zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda obžalovanému bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 2 roky až 5 rokov. Miera závažnosti poľahčujúcej, ako aj priťažujúcej okolnosti bola pomerne významná (§ 38 ods. 2 Tr. zák.), či už v prospech, ale aj neprospech obžalovaného.

Po komplexnom zhodnotení vyššie uvedených skutočností a okolností krajský súd sám uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 2 roky. Uloženie niektorého z alternatívnych druhov trestov, by nebolo, berúc do úvahy osobu obžalovaného, ale aj charakter trestnej činnosti, okolnosti prípadu a spôsobený následok, dostatočné.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý je invalidným dôchodcom, s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, ako aj okolnosti prípadu, mal druhostupňový súd dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jeho nápravu nie je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, dokonca by bol v danom prípade neprimerane prísny, a preto mu výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu 2 roky.

Takto uložený trest obsahuje v dostatočnom rozsahu prvok represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, zároveň postačuje na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a zodpovedá aj všetkým ďalším zákonným ustanoveniam Trestného zákona, ktoré upravujú zásady pre ukládanie trestov.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, ktorým boli podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodení H. H. a O., zdravotná poisťovňa, a.s. odkázaní s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces, keďže odvolanie proti tomuto výroku nepodala okrem obžalovaného žiadna z oprávnených osôb, každá zmena tohto výroku by bola len v jeho neprospech, čo by však bolo neprípustné, prihliadajúc na aplikáciu a dodržanie zásady zmeny k horšiemu len v dôsledku odvolania podaného v jeho prospech.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov o vine, o treste a o náhrade škody z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za čiastočne dôvodné, a o odvolaní okresného prokurátora, považujúc ho za nedôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.